

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle:	8:00	9:30	18:00	11:15 sv. Gabriel
Po-Pá:	6:30	17:30	pátek	15:00 Palata
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní)	

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (kancelář v sakristii kostela)
pátek: 7:00 - 11:00 pondělí - pátek: 7:00 - 11:00
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

5. postní týden (28.3. - 3.4.):

• Neděle: 7:30 - 7:55, 9:00 - 9:25, 16:30 - 17:55 • Všední dny: 1/2 hodiny po ranní mši sv., večer 16:00 - 17:25 • Ve středu navíc: 18:30 - 21:00 (na faře) • Mimořádná příležitost: Sobota 3.4. od 14:00 do začátku večerních bohoslužeb.



Svatý týden:

• Květná neděle 13.4.: 7:30 - 7:55, 9:00 - 9:25, 16:30 - 17:55 • V pondělí, úterý a středu Svatého týdne se bude zpovídat jen vojejdiněných závažných případech na individuální žádost kajčnicka !
• Na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu se zpovídat nebude !

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

2.4. pátek	1. pátek v měsíci, adorace po skončení večerní mše sv. do 23 hodin
3.4. sobota	Zpovědní odpoledne od 14:00 do 17:30 (viz též rozpis zpovídaní v postní době)
4.4. neděle	Květná neděle
8.4. čtvrtek	Zelený čtvrtek 9:00 Missa chrismatis vkatedrále
9.4. pátek	Velký pátek Velkopáteční sbírka na Svatou zemi
10.4. sobota	Bílá sobota
11.4. neděle	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
18.4. neděle	2. neděle velikonoční, Sčítání účastníků bohoslužeb, 19:00 Schůzka farní rady
22.4. čtvrtek	19:00 Setkání farního uměleckého klubu (v sále na faře)
23.4. pátek	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze
27.4. úterý	18:30 schůzka redakční rady
29.4. čtvrtek	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy
30.4. pátek	Památky sv. Zikmunda, mučedníka

FARNÍ UMĚLECKÝ KLUB

Každý čtvrtý čtvrtek v měsíci se schází ve farním sále na faře umělecký klub. Program se skládá z lektorské přednášky o konkrétním uměleckém díle, následuje shlédnutí pořadu - a poté jsou všichni pozváni na neformální diskuzi při kávě či čaji. V dalších měsících se budeme zajímat o současné umělecké ztvárnění Dekalogu. Večer začíná vždy v 19. hodin a končí mezi 21. a 22. tou hodinou. Všichni jste srdečně zváni, není potřeba se s někým znát nebo někam přihlašovat, máte svobodu zúčastnit se třeba jen části programu a odejít dříve.

V. Hron

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14. října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. O. Pávek, P. M.F. Převrtil, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejné

4

duben
2004

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

J 3,16

Tenhle tajemný kód mě zaujal. Byl vetkaný do chemlonové dečky, kterou měl před sebou položenou řidič městského autobusu, kterým jsem kdysi cestoval. Co tak důležitého mu to připomínalo? Asi se na tohle své „heslo“ mrknul, když se zastavil na konečné, na červené, nebo když jej někdo rozžilil.

Tajenku jsem rozluštil s pomocí Bible. Sv. Jan v 16. verši třetí kapitoly svého evangelia píše: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozemého Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“.

Bůh poslal svého Syna na svět, ten změnil život pana šoféra, a on se srdcem plným touhy, aby tu změnu zakusili i další, jezdí po Praze a chce být svědkem té Boží lásky. Snad se na ulicích dívá víc předním sklem dopředu než na chemlonovou dečku, ale v srdci to má pořád: „jsem milován, miluji, Bůh je láska, Ježíš změnil můj život...“ Ví, že milována je i ta babička, co se pomalu šplhá vzhůru předními dveřmi, a taky ta parta hlučných výrostků i bezdomovec, klímající vzhůru a právě tak ten tulpas, který mu nedal přednost a vjel těsně před něj svým zbohatlickým bourákem.

Pan autobusák je snad evangelík, nebo katolík, který rád čte a rozjímá Boží slovo, nebo člen tzv. „káeska“ (Křesťanského společenství) a u nich ve farnosti nebo sboru se modlí za obrácení lidí, mezi kterými v téhle zemi a v tomto městě žijí. Záleží jim na těch babičkách a dědečkách, teenagerech i těch středního věku, na bohatých i chudých, světlejších i tmavších atd. A když Bůh poslal svého Syna a ten poslal do světa své učedníky, poznávají, že to jsou oni, kdo mají pro Boží království získávat, „lovit“ lidi. Snad se společně účastnili na evangelizaci v minulých měsících - na promítání filmu Ježíš a zvaní lidí na další setkání. A co víc by jim mohli dát než svědectví o své víře, že Boží láska přemáhá zlo.

A já se připojuji. Věřím, že Ježíš Kristus, jednorozemý Syn Boží za naše hříchy a pro naši záchranu zemřel a vstal z mrtvých.

Nic proti malovaným vajíčkům, pomlázce, polévačce a podobně. Přeji Vám však o těchto Velikonocích něco víc. Já bych chtěl prožít obnovu svého křestního znovuzrození před šestnácti lety. Připomeňme si všichni ten dar, šanci k překonání pomíjivosti: J 3,16.

P. František

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou zváni!

Společenství rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - klubovna na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

"Biblická hodina"

komentovaná četba Lumen Gentium

pondělí od 19:30 - klubovna na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - v herně faře

Příprava na biřmování

úterý od 19:00 hod. - na faře

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - v klubovně na faře

Společenství mládeže

středa od 18:30 - klubovna na faře

již pravidelné schůzky, každou středu!

Od 18:30 do 21:00 možnost svátosti smíření

(otec Ondřej) - nejen pro mládež !!! (na faře)

Společenství maminek a babiček

čtvrtek od 9:00 do 11:00 v dětském centru na faře.

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Nešpory

Po každé večerní mši sv., s výjimkou pátků.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. cca půl hodiny společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní rada

Nejbližší schůzka 18.4.2004, 19:00 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 27.4.2004, 18:30 farní kancelář

Sněmovní kroužek

Ukončil pravidelnou činnost. Kontakt J. Cuhra

Výuka dětí - náboženství

Termíny a jednotlivé skupiny jsou vyvěšeny ve vývěsce. Posílejte své děti pravidelně!

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Ondřeje.

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář. Potvrzení o výši darů je vydáváno jednou ročně. Všem dárcům ze srdce děkujeme.

Farní www stránky: Adresa je www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Rádi bychom měli ve Zpravodaji více informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří popíší své dojmy z farních akcí, je málo. Z každé akce by se měl ve Zpravodaji objevit článek, byť na 5 řádek - jaké to bylo, co by se mohlo vylepšit, pozvat dosud nerozhodnuté, aby se přišli příště podívat, apod. Případné stylistické neobratnosti rádi upravíme, ale chybí nám ohlasy na akce z řad farníků. Možná, že právě jednoduchý a krátký popis někoho přiměje, aby příště přišel také. P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc. Děkujeme všem, kteří dodržují termíny!

Děkujeme všem, kteří se jakkoli podílejí na přípravě nedělních "kávových posezení" po dopoledních mších sv. Zároveň hledáme další spolupracovníky na zajištění pravidelných služeb.

MLADÁ VĚŘÍCÍ RODINA S ROČNÍM DÍTĚTEM HLEDÁ NALÉHAVĚ PODNÁJEM V PRAZE A BLÍZKÉM OKOLÍ DO 6500,- Kč MĚSÍČNĚ. KONTAKT: PLECHLOVI, TEL.: 776 572 770.

KŘÍŽOVÁ CESTA V RADLICÍCH



Jako každý rok se i tentokrát uskutečnila v Radlicích dětská Křížová cesta. Tento název je možná trochu zavádějící, protože se tohoto „zážitku“ mohli zúčastnit i dospělí.

Začátek byl ve 14:30 hodin vradlické kapličky zahájen modlitbou. Poté se „sestrojil“ kříž a šlo se kprvnímu zastavení. Neobvyklost vtomto roce byla taková, že jednotlivá zastavení předváděly děti samy „živým obrazem“. Mezi zastaveními vždy nesl nějaký představitel Ježíše kříž a měl červené roucho a trnovou korunu. Není divu, že o toto vysoké místo se mnoho dětí hádalo, ale

nakonec se vystřídaly téměř všechny děti (které o to samozřejmě stály). Ke každému zastavení se „obraz zděti“ naaranžoval a otec Ondřej ho vyfotil a následovalo krátké zamyšlení.

Když jsme procházeli úplně zdevastovanou přírodou sůdivem, že se o ni nikdo nestará, bylo krásně a modrá obloha byla osvětlena sluncem, takže jsme ty odpadky vpřírodě ani moc nevnímali. Došli jsme až ke hřbitovu na Malvazinkách a pověděli si něco posledním zastavení Křížové cesty (otec



Ondřej nám něco pověděl). Poté jsme se odebrali khrobům kněží, kteří sloužili ve smíchovské farnosti, abychom jim za tuto službu modlitbou poděkovali.

Bylo asi tak půl páté a my jsme zakončili tuto krásnou Křížovou cestu modlitbou za lepší přípravu na velikonoce.

Rozhodně se také sluší touto cestou poděkovat všem lidem, kteří se alespoň třeba maličko podíleli na uskutečnění této modlitby, která nám byla i příjemným zpestřením nedělního odpoledne.

Barbora Matysová

MILÉ DĚTI !

Jako každý rok vás zveme na VELIKONOČNÍ DĚTSKOU BOHOSLUŽBU, a to na BÍLOU SOBOTU od 15hod. vkostele sv.Václava.

Velikonoce jsou největší svátky v roce, dokonce ještě větší než Vánoce. O Vánocích přišel Boží Syn na naši zem, což je úžasná věc, ale pro naši spásu by to ještě nestačilo. Teprve svou velikou velikonoční obětí, svou smrtí za NAŠE hříchy, nás vykoupil, spasil.

Je ale pravda, že Vánoce jsou nejen pro vás děti, ale pro nás všechny jaksi pochopitelnější. Velikonoční tajemství je tak hluboké a neproniknutelné, že ho můžeme obdivovat, klanět se mu, být za něj vděční, ale beze zbytku mu rozumět se nám asi nepovede. Velikonoční bohoslužby na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu se nám snaží toto tajemství přiblížit. Dětská bohoslužba na Bílou sobotu by měla být pro vás ještě pochopitelnější - přijďte, ať se společně oslavíme NEKONEČNOU BOŽÍ LÁSKU KNÁM!

RHb

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ FARNÍ RADY



konané dne 14.3.2004 ve velkém sále na faře

Přítomni: Habánová, Lokajíčková, Macek, P. Pávek, Pavlu,
Riglová, Schmitt, Stajner, Suchlová, Šír

Omluveni: P. Převrátil

I. Plnění úkolů z minulých zasedání

- 1) Rohožka do před síně kostela nainstalována, kostelníci konstatovali její funkčnost (menší zašpinění podlahy kostela)
- 2) Ke sbírce na Smícháčky: uskutečnil se po velikonočních, následně realizace vytištění zpěvníků během několika týdnů

II. Různé, podněty z řad farníků

- 1) Skupinka Václav band vznesla požadavek nových mikrofonů – bude projednáno na ekonomické radě
- 2) Otázka zřad farníků od sv. Gabriela, zda se bude jednat s Českou poštou o opravě kostela.
Odp.: O iniciativě České pošty vtéto věci není nic známo, muselo by být zřejmě vyvoláno jednání znaší strany.
- 3) Farní knihovna zahájila činnost – nakoupeno asi 110 titulů za asi 11 tis. Kč, zatím evidováno asi 20 čtenářů; inzerovat ve společenstvích
- 4) Kpůvodně plánované kapli vsuterénu: FR schválila její zřízení, finanční hledisko projedná ekonomická rada
- 5) Bylo by vhodné obnovit setkávání ministrantů – řešení odloženo na konec školního roku (s výhledem na realizaci od příštího školního roku).
- 6) Mezi farníky zaznamenán pozitivní ohlas na čtvrtěční chvály a čtvrtěční filmový klub.

III. Kplánovaným akcím:

- 1) Postní rekolekce bude dopolední – 1. přednáška po ranní mši
- 2) Víkendová svatodušní rekolekce – do uzávěrky se přihlásilo pouze 10 osob; spřihlédnutím ktéto skutečnosti bude zmluveno místo konání (nejspíš dům otců jezuitů vKolině)
- 3) a) Pořad velikonočních bohoslužeb otištěn vbřeznovém Zpravodaji – stejný jako vloňském roce. Třeba aktualizovat leták zminulých let, týkající se praktických opatření při bohoslužbách velikonočního tridua (rozšíření počtu míst ksezení, možnost odvozu auty atd.)
b) Na Boží hod velikonoční večer bude figurální mše sv.
c) Na Velký pátek nebude večerní křížová cesta na Petřín, místo toho budou na Květnou neděli hrané pašije (při mši sv. v9:30)
- 4) Farní pout 8.5. na Svatou Horu u Příbrami (jako součást arcidiecézní pouti za nová kněžská povolání) – otázka, zda objednat autobus (předloni zůstal neobsazen – doplácelo se zfarního rozpočtu). Přijat návrh: nabídnout spoluúčast dalším farnostem na území Prahy 5

Příští zasedání stanoveno na 18.4.2004

Zapsala: R.Habánová

FARNÍ KNIHOVNA! Základ knižního fondu nové farní knihovny již máme pohromadě (zatím asi 110 titulů) a první zájemci si již začali knížky půjčovat. Půjčuje se ve farním sále vždy při kávě po dětské nedělní mši sv. (tedy v době 10:45-11:30) a před nedělní večerní mši sv. (tedy 17:00-17:45). Bude-li o tuto službu zájem, přibudou i další termíny. Výpůjční lhůta je 1 měsíc. Uvítáme Vaše náměty na doplnění knihovny, knižní dary (po předchozí konzultaci s knihovnicí) i finanční dary na pořízení nových knih.

Olga Auerspergerová, Jan Macek

bazilikálních chrámů.

Dějiny obce jsou také nerozlučně spjaty sobdobím husitských válek. Vítězná bitva Jana Žižky s vojsky pánů ze Šternberka a Dubé se totiž 20. května roku 1420 odehrála právě tady, vPoříčí nad Sázavou. Tuto událost poblíž železničního přejezdu dodnes připomíná žulový památník zroku 1924. Do Poříčí nad Sázavou vás tentokrát zvu proto, že se zde vsobotu 17. dubna, na den přesně vden výročí úmrtí, bude v16.15 h, vkostele sv. Havla, konat mše svatá za JUDr. Františka Noska, příkladného křesťana a významného politika zobdobí První republiky.

František Nosek se narodil 26. dubna roku 1886 vChrudimi, jeho otec František byl finanční úředník a jeho matka Albína dcerou stavitele zDobrušky. František měl ještě jednoho sourozence – mladší sestru Marii (13. 9. 1893). Děťství trávil na několika místech, jeho otec totiž často měnil služební místa. Když ale později (vjeho deseti letech) otec zemřel, Noskovi se přestěhovali do Chrudimi, kde František vystudoval gymnázium. Odmalička byl nezuživý, trpěl astmatickými záchvaty a jeho organismus nesnášel pobyt ve starých plisní zamořených místnostech. Po dokončení gymnasia studoval mladý František Právnickou fakultu Univerzity Karlovy, kde byl 19. února 1910 promován na doktora právnických a státních věd.

Už jako mladý chtěl pomáhat všem, kteří pomoc potřebovali. Stál například u zrodu takzvaného Studentského sociálního fondu. I když Fond později zanikl, myšlenka sociální pomoci slabším se uchytila a žila dál. Vroce 1912 se smaminkou, sestrou Marií a schovankou Annou Kubešovou přestěhovali do Poříčí nad Sázavou. Po ročním pobytu vPoříčí se však maminka Františka Noska rozstonała a 16. června 1916 zemřela. JUDr. Nosek trávil následující rok studiem na univerzitách ve Vídni a Würzburgu. Po návratu se 21. srpna 1917 oženil se schovankou Annou Kubešovou. Jejich



sňatku bylo požehnáno vkostele svatého Havla vPoříčí nad Sázavou.

Dr. František Nosek se jako správný křesťan snažil lidem pomáhat. Byl mimo jiné činným i vpolitice. Vstoupil do Československé strany lidové a hned na jejím I. sjezdu vlednu 1919 se stal místopředsedou strany. 7. ledna 1920 složil poslanecký slib, od roku 1925 až do voleb vroce 1929 byl ministrem československé vlády, nejprve ministrem vnitra (1925 – 1926), poté ministrem pošt a telegrafů (1926-1929). Vpolitice vždy prosazoval slušnost a morálku.

Jeho krátký ale plodný život ukončila obyčejná chřipka. Astmatem oslabený organismus si sni nedokázal poradit. Zemřel 17. dubna roku 1935 a spolu se svými nejbližšími je pochován na hřbitově u kostela sv. Havla vPoříčí nad Sázavou.

Do Poříčí nad Sázavou se pohodlně dostanete vlakem zPrahy hl. n. (odjezd 14.52), spřestupem vČerčanech (přijezd 15.55, odjezd v 16 h směr Týnec nad Sázavou).

Michael Mareš

Přehled bohoslužeb vokolí: **pondělí** Nespeky 14.30 h, Kozmice 16 h, **úterý** Vranov 16 h (v prvopátečním týdnu), Poříčí 17.45 h, **středa** Čerčany 8 h, **pátek** Poříčí 10 h, Teplýšovice 15.15, **sobota** Hradiště 15.15 (každá lichá), Poříčí 17.15, Kozmice 18.30, **neděle** Poříčí 8 h, Čerčany 9.30 h, Vranov 9.30 h, Kozmice 11 h, Teplýšovice 11 h (lichý týden), Soběhrdy 12.45 h.

FILM „UMUČENÍ KRISTA“

Dne 8. dubna bude v Praze uveden do kin film režiséra M. Gibsona „Umučení Krista“ (angl. Passion of Christ) v hlavní roli s J. Caviezzem. Toto dílo svým způsobem navazuje na obsah nedávno promítaného filmu „Ježíš“, který je staršího data (90. léta) a jež většina znás již shlédla. Zatímco v předchozím filmu šlo spíše o chronologické ztvárnění Ježíšova života a uvedení jeho poselství, učení a myšlenek do nejširší veřejnosti, v novém jde hlavně o vyvrcholení jeho činnosti na Kalvárii.

Znašeho i zahraničního tisku a internetu bylo možné sledovat různé postřehy z jeho natáčení a udělat si tak vlastní představu o něm. Podle některých ohlasů těch, kteří jej zahraněčí shlédli ještě před premiérou i těch, kteří ho již viděli vsoučasnosti, mění zásadně pohled na Kristovo utrpení a dává poznat, co Syna Božího naše vykoupení skutečně stálo.

V 18.-20. stol. působil u nás řád Passionistů, který měl mj. za úkol věřící s utrpením Páně seznamovat, náležitě ho přiblížit a podnítit zájem o jeho rozjímání. Tato doba je již ale dávno za námi a vsoučasnosti o Kristově utrpení smýšlíme mnohdy velmi povrchně.

Gibsonův film nám však svým strhujícím dějem zcela mění naše představy. Podle mnoha ohlasů jsou všechny scény tak dramaticky a mistrovsky vykresleny, že diváci začínají již opravdu chápat, co Kristus musel vytrpět, co znamená agonie v Getsemanech, zrada, zapření, bičování, ukřižování, Pieta... Knámitkám, že film je příliš krutý, je třeba si uvědomit, že právě to přivádí na myšlenku, jak hrozné zlo je hřích i vsebemenší formě, když On musel všechno za nás tak vytrpět. Právě toto výrazné vykreslení výrazně mění pohled na hřích a dává vidět všechno ve správném světle. Nezbytně nutné je ještě připomenout, že vsoučasné době, kdy v lidské společnosti je tolik nebývalé krutosti, tento film ukazuje, jak ušlechtilost, sebeobětování a láska může toto zlo zásadně změnit a využít k dobru všech. V celém kontextu je též významné to, že hlavní představitelé včetně režiséra byli věřící lidé, kteří brali svoje role velice vážně jako výzvu světu a během natáčení chodili na mši svatou. Film se začal promítat již 25. února vzámoří, od začátku března v Polsku a pak postupně přijde do celé Evropy. Zájem o něj je mimořádný a doposud předčil všechna očekávání.

Na konec ještě jedno svědectví po telefonu od mého přítele z Kanady, který již film shlédl: ...režisér mistrovsky sloučil bolest a utrpení Krista sněkonečnou hloubkou jeho lásky. Láska je to hlavní, co ve všem zřetelně převažuje, vní se Spasitel připomíná tak pravdivě a je nám tak blízký, jakoby zrovna jednotlivě za každého znás trpěl... Myslím, že každý znás by tento film měl shlédnout! V. Křikava

K ZAMYŠLENÍ

Následující text pochází z knihy, v níž ruský mnich popisuje své putování. V daném úryvku se jedná o část rozhovoru, který vedl mnich se statkářem, jenž patřil k nějaké sektě.

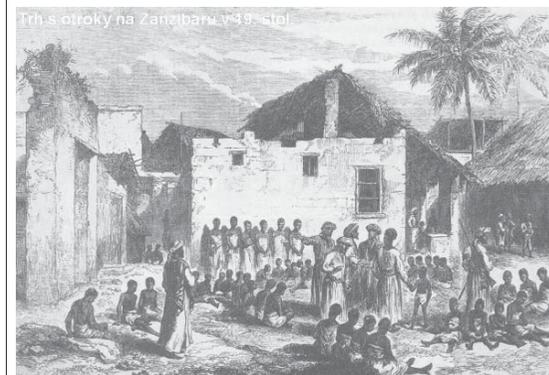
„Jaké jsi víry?“ Odpověděl jsem, že jsem pravoslavný křesťan. „Jakého pravoslaví!“, řekl s úsměškem. „Vy jste pravoslavní jen slovy, ale skutky jste mohamedáni. Je pohoršení přijít do vašeho kostela: zpěváci nejsou lepší než ve všich nebo v křmách, lidé stojí ledabyle, během mše rozmlouvají, otáčejí se na všechny strany, ohlížejí se a chodí dozadu, dopředu, takže se nemohou v klidu pomodlit. Tak co je to za službu Boží? To je jeden velký hřích!“ Nechováme se i my někdy podobně????

Převzato z knihy „Uprímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci“

“TO JE PÁN”

Tato větička zahrnuje celou zkušenost zmrtvýchvstání. Opakují-li si ji uprostřed své práce, při marných rozhovorech, u psacího stolu a v neřešitelných konfliktech, pak se rozjasní šedivé ráno a můj všední den získá nový lesk. Víím jedno: právě teď, uprostřed mé práce je Pán se mnou. Nemusím se namáhat sám. Vzkříšení se odehrává uprostřed všedního dne, např. když se vydaří rozhovor, když se uvolní vnitřní napětí, nebo náhle najdu řešení v lidsky neřešitelné situaci, uvědomím si: teď a tady u mého pracovního stolu je vzkříšený Ježíš se mnou. Stačí se jen okamžik zastavit a dávat pozor na jeho impuls. Můj život se začne měnit a má práce se podaří. (A. Grün: 50x Ježíš, upraveno). MM

OTROKÁŘSTVÍ VÝCHODNÍ AFRIKY V 19. STOLETÍ



vybaven, že snadno otupí vpřemýšlení o okolním světě i souvislostech, které jej utvářejí a modifikují. Až pozdější tzv. modernější doba sebou přinesla větší reflexi o odpovědnosti všech lidí za společenské klima a životní podmínky ve kterých jsou různá etnika nucena žít.

Bylo to především křesťanství ve všech svých eklesiastických podobách zmiňovaného století, kterému budiž přiznána zásluha, že nezaspalo znamení doby. Svoji misijní činností v Africe a nejen tam, se výrazně přihlásilo k trpícímu a utlačovanému černému spolubratru. I když tyto pozitivní postoje jsou nepopíratelným historickým a hlavně sociologickým faktem, který se stále skaždou novou generací vyvíjí, prostý pohled do současného denního tisku by nás měl stále burcovat květsí angažovanosti i tam, kde se nám jeví tento fenomén až příliš vzdálený a tudíž i marný.

Zanzibar a Omán

O Zanzibaru a jeho vládci tu byla již v předchozích kapitolách krátká zmínka. Ani dnes ji nebudeme nijak zvlášť rozebírat. Pro pochopení okolností a podmínek ve kterých pracovali misionáři si pouze připomeňme, že sultán Seyyid Said se v roce 1806 stává absolutním vládcem Ománu. Tato vláda byla výslednicí několika předcházejících přibližně 150 let bojů, intrik a násilí několika arabských rodin ve kterých usilovali o nadvládu. Svě místo zde i sehrály boje a dobytí pobřežních měst (Sofala, Kilwa, Malindi) a hlavně Mombasy nad jejich tehdejšími vládci – zástupci portugalské koruny. I portugalský král se tak musel vzdát výhodné, ale nesnadno udržitelné kontroly nad východním africkým pobřežím s jeho prosperujícím arabským obchodem s otroky, slonovinou, zlatem a drahými látkami i kořením.

Tomuto poměrně dlouho vládnoucímu sultánovi v letech 1804 – 1856 předcházelo deset jiných vládců. Od převzetí vlády až do roku 1817 se sultán staral výhradně o upevnění své moci a majetku v Ománu. Ze strategických důvodů se spojuje s Brity v naději, že upevní svoji námořní převahu v Indickém oceánu. Se stejným cílem prohlašuje Zanzibar za hlavní město své vlády Ománu, což mělo pro Východní Afriku jako celek politické a ekonomické důsledky.

Ačkoliv neměl vážné úmysly o vybudování velkého teritoriálního impéria ve vnitrozemí Afriky, jeho zájem se přesto zvolna odvrací od nejistého prostředí arabského poloostrova k jižním obchodním cestám. Tam usiloval především o zisky z kontroly nad kvetoucím obchodem. Kroniky připomínají jeho příležitostně pronášený výrok: „Nejsem nic než obchodník.“ Ostrov Zanzibar mu poskytoval i výbornou strategickou polohu, jak proti nepřátelům, tak i v obchodu zblízko položeného kontinentu. Stává se centrem velké obchodní sítě jak pro svou skvělou přístavní polohu, tak i pro hluboké vody umožňující kotvení evropských a severoamerických lodí. Navíc ostrov nabízel i vhodné příjmné klima, celoroční bohaté deštové srážky a velmi úrodnou půdu.

Otrokářství jako skvělý obchod

Seyyid Said povzbuzoval Evropany a Američany a Indý kobchodní činnosti na ostrově. Již roku

1837 Američané jako první zřídili svůj konzulát, jehož prvním konzulem se stal Richard Palmer Waters. Brzy, již v roce 1839 byli následováni Brity, Francouzi a Němci. Na oplátku tohoto gesta první misionáři a obchodníci byli velkoryse vybavováni průvodními dopisy sultána, umožňující jim vstup do vnitrozemí Afriky.

Od roku 1818 byly také zakládány první obrovské plantáže kokosových stromů a různého koření především však hřebíčků. Jejich arabští vlastníci požadovali dodávku stále většího počtu otroků jako pracovní síly. Povzbuzená indická menšina známá jako Banyánci, typická svým výrazným obchodním talentem již kolem roku 1860 dosahuje na Zanzibaru počtu 6000 osob. Odměnou za roční poplatky sultánovi Indové měli naprostou finanční kontrolu nad ostrovem. V jejich rukou se tak soustředí všechna nutná příprava karavan do vnitrozemí a ostrovní obchod. Mezi komodity importu patřily pušky, střelný prach, kožešiny, látky, nářadí a pomůcky pro karavany a mosazný drát kvýrobě okovů pro otroky. Opačným směrem se vyváželi otroci, slonovina, koření, pryskyřice kvýrobě gumy, sezamová semena, kukuřice, proso, mořské lastury.

Roku 1856 po návratu zdvouleté cesty do Ománu sultán Seyyid Said na ostrově Zanzibar umírá. Po vnitřních sporech a násilí o trůn, přebírá vládu jeho syn Seyyid Bargash. Kzajištění co nejvyšších zisků zplynoucích z cel uvalených na obchodní komodity, přikazuje povinnost pokračovat v importu a exportu čokoliv skrze ostrov. Tak mezi významná obchodní místa patřilo i velmi staré dokonce největší tržiště otroky nazývané Mkunazini. Dnes na jeho místě stojí katedrála Církve Kristovy postavená v roce 1873. Kní se mimochodem váže i historicky dokladovaný příkaz sultána, že věz musí být svoji výškou nižší než jeho palác Beit El-Ajaib, stojící na pobřeží pro turisty spíše známý jako Dům divů.

Výsledkem dlouholetého britského vlivu v oblasti se ostrov Zanzibar stává v roce 1861 nezávislým na Ománském státu a spříchodem evropské moci vliv sultána jako nezávislého vládce upadá. Kolem roku 1885 v jednáních s Evropany je jeho moc omezena pouze na ostrov Zanzibar a 15 km dlouhý pobřežní úsek Afriky. Následuje několik ozbrojených, ale bezvýznamných povstání, která jsou Brity snadno potlačena. Již roku 1886 se Bargash stává svědkem rozpuštění svého domínia. V listopadu 1890 Británie oficiálně vyhláší svůj Protektorát nad Zanzibarem a Pembou asi 2,5 km severně položeným ostrovem. Tak dosavadní vládce ztrácí nejen výkonnou a jakoukoliv politickou moc, ale i všechny své příjmy a důchody. Stává se řadovým občanem protektorátu.

Pavel a Mirjam Baldinských agapembu@volny.cz Misijní banka ubožáků (pokrač. příště)

NEDĚLNÍ VÝLET ZA MŠÍ, TENTOKRÁT DO POŘÍČÍ NAD SÁZAVOU



Cílem dnešního, tak trochu i sobotního „výletu“ za mší bude Poříčí nad Sázavou, obec ležící na soutoku Konopišského potoka a řeky Sázavy, 7 km severně od Benešova a 40 km jižně od hlavního města Prahy. Obec vznikla v 16. století sloučením tří historických osad – Poříčí, Balkovic a Kout. Ač první písemné prameny se zmiňují o Poříčí až v roce 1351, archeologické vykopávky, románský kostel sv. Petra a Pavla z přelomu 11. a 12. století i mladší kostel sv. Havla ze století dvanáctého dokazují, že osada Poříčí existovala již dávno předtím. Významnou kulturní památkou obce vedle obou již zmíněných kostelů je podzemní kaple – trojlodní krypta vkostele sv. Havla (jedna ze čtyř krypt této stáří a druhu, které se v Čechách zachovaly v původní podobě). Podobné se totiž vyskytují jen u významných

DOBA POSTNÍ

Už od dětství nás doprovází symbol Ukřižovaného. Zemdlená tvář, která se knám sklání, je spíše důstojná a klidná než aby vyjadřovala utrpení. Příběh Boha – Člověka vnás budí různé pocity, ale až na malé množství lidí neumíme si představit fyzickou a duševní bolest, kterou Ježíš Kristus prožíval.

Na počátku postní doby, v čase pokání a vzkříšení, mne zachvátila bolest. Objevila se nečekaně. Projela mi všemi kostmi a nervy. Neustávala při ležení, sezení ani chození a stání. Vtakové situaci člověk uvažuje, jak se mu to mohlo stát. Uvažuje o Božím trestu. Prosí Boha o slitování. Při dlouhodobém trvání bolesti začíná uvažovat.

Jaké mám štěstí, že jsem obklopena láskou a porozuměním manžela a pochopením dalších lidí. Člověk je se svou bolestí vždycky sám, ale pochopení nejbližších ho vždycky povzbudí. Jak musel trpět Ježíš, opuštěn od lidí. I když si neumíme představit rozsah utrpení Ukřižovaného, tím, že se každoročně, po tisíciletí tuto dobu připomínáme, prosíme za odpuštění, jsme Bohu blíží.

Vnaší bolesti nám Bůh dává čas k zamyšlení. Mnoho lidí okouší svou bolest. Všichni, kteří trpí vědí, že nejsou v utrpení sami, je s nimi Ježíš, který pomůže. Jeho Vzkříšení je nadějí, že i bolest se zmenší nebo zanikne.

ZH

JSTE SAMI SE SEBOU NESPOKOJENÍ?

Pravděpodobně většina odpoví kladně. Ale co je příčinami naší rozmrzelosti? Je jich mnoho – všimněme si těch nejčastějších. Stanovíme si třeba podle vzoru jiných lidí tak vysoké cíle, že jich nemůžeme dosáhnout, prostě nemáme na to. Naše hřivny od Boha věnujme tedy tomu, co si přeje Bůh, a ne co si přejeme my.

Jiným důvodem naší roztrpčenosti může být vědomí toho, že svůj vnitřní hlas, své svědomí omezujeme. Zdá se nám, jako by naše svědomí bylo něčím determinováno, že je vnás něco, co nám brání žít vnitřní svobodu naplno. Mohou to být dávná ublížení, trpké vzpomínky, falešné ohledy na druhé a samozřejmě naše hříchy. Proto třeba děláme kompromisy i v podstatných věcech, uhýbáme z cesty, která má vést k Bohu. Chybí nám odvaha žít svou vnitřní svobodu plně. Pokusme se vyznat sami vsobě, promysleme si příčinu naší nespokojenosti a konejme. Bůh pomůže, protože o naší upřímné snaze řešit problémy ví, a ví dokonce dřív, než my se rozhodneme k činu.

HK

O JARU

VPísmu sv. čteme, že pokud semínko neodumře, nevydá užitek. Zvláště nyní, v jarním období, se stímto faktem velmi často setkáváme v praxi. Připravujeme si vtruhlicích sazenice zeleniny, oséváme záhonky, sázíme květiny. A pak pozorujeme, jak vše zaseté raší, roste a zraje.

V těchto souvislostech můžeme domýšlet zmíněný úryvek z evangelia sv. Jana (12,24) o pšeničném zrně, které musí padnout do země a „zemřít“, aby nezůstalo samo, ale vydalo velký užitek. Toto přirovnání velmi dobře zapadá do kontextu postní doby, kterou nyní prožíváme. Vždyť právě Ježíšova smrt („odumření“) přinesla veliký užitek nám všem.

I my jsme „zasazeni do země“, povoláni krístu a zrání a i když někdy bolestně pocítujeme a prožíváme své „odumírání“, je to jen podmínka budoucí úrody. Bůh nás ale nenechal samotné a bezradné. Poslal svého syna, aby nám dal příklad knásledování. A kromě toho pamatuje i na vše, co je k našemu růstu potřebné. Opečovává nás, zavlažuje svou milostí, zahřívá láskou, dodává „výživu“ ve svátostech, někdy i odstraňuje nepotřebné výhonky a přivazuje, ale to proto, abychom rostli správně.

Článek začal zmínkou o jaru. Toto roční období je radostné a plné naděje. Pane, dej, ať prožíváme stále větší radost z Tebe a z Tvého zmrtvýchvstání. Vždyť naší nadějí je život věčný!

(vz)

MINISTRANTI NA LYŽÍCH

Dne 13.3.2004 kolem třetí hodiny začaly zvonit budíky a podobné instrumenty. Důvod byl prostý. Vlak do Železné Rudy odjížděl ve 4:29 ze Smíchovského nádraží. Přes počáteční obavy se naše malá skupinka ministrantů včas sešla a bez problémů nastoupila do vlaku. Krátce po odjezdu nás hodná průvodčí varovala před různými pobudy, co vykrádají vlaky. A skutečně u Rokycan se k nám připojili dva podezřelí pánové a začali se vyptávat kam jedeme apod. Naše odpověď, že jedeme do Plzně je neuspokojila a vyptávali se dál. Chtěli jsme se jich zbavit a tak se dozvěděli, že pokračujem do "Rakous". To "město" neznali a natolik je to vyvedlo z míry, že nás opustili a dali nám pokoj. V Plzni jsme přestoupili na rychlík do Rudy a v cca 8.15 byli na místě. Přesunuli jsme se od nádraží do Skiareálu Samoty kus nad kostelem, zakoupili permanentky nazuli lyže a čekali do devíti než spustí vleky. Mezitím začalo slunce vylézat z mraků a za chvíli bylo celkem vedro. První jízdou jsme oprášili lyžařské umění a pak už se jen jezdilo nahoru a dolů a kolem nás se míhali kovbojové, bílá paní, indián i superman (vedle byli maškarní na lyžích) a vyhrávali k tomu z magnetofonu. Po asi 15 jízdách bylo poledne a následoval přesun na Špičák. Tamnější jízdě stálo zhruba dvakrát tolik, ale rozhodně se to vyplatilo. Lidí bylo málo, kombinací sjezdovek mnoho, sníh vynikající, výhled z vrcholu Špičáku daleký. navíc slunce pražilo tak, že se dalo jezdit i bez bundy. Využívali jsme na střídačku oba vleky a zhruba v půl čtvrté se nohy hlásili k odpočinku. Vydrželi jsme až do zavíračky. poté zakoupili opečenou klobásu a přesunuli jsme se do vlaku. Cesta zpět proběhla bez potíží a po rychlém přestupu v Plzni jsme zakotvili ve 20:45 opět na Smíchově. Štěpán

P.S. Už se těšíme na srpnové lyžování na ledovci.

DUCHOVNÍ PŘÍPRAVA NA VELIKONOCE

Poslední víkend v březnu jsme se s několika ministranty rozhodli navštívit opět bratry cisterciáky ve Vyšším Brodě. Prvotním účelem cesty bylo trochu se zastavit a v klidu si uvědomit co si o velikonocích vlastně připomínáme. K tomuto účelu je klášter pochopitelně nejlepší místo.

Odjezd se nakonec konal vlakem v sobotu ráno. České dráhy neklamaly a vlak měl 90 minut zpoždění. Díky tomu jsme stihli spoj jedoucí o hodinu dříve, takže jsme na klášterní bránu zabušili, jak bylo v plánu, před dvanáctou. Brána se zaklapla a my se ocitli v jiném světě. Po poledních modlitbách následoval oběd a poté jsme šli obhlédnout řeku a zkontrolovat stav vody na jezu. Po večeři jsme si chvíli četli a pak šli radši spát, protože v neděli nás čekalo brzké vstávání, ačkoliv se čas posouval až před snídaní (zatímco celý národ měl kratší noc, za zdmi kláštera byl kratší den).

Vstávání se odehrálo ve 4:00 a po zdárném překonání hlídacího psa v zahradě jsme se ve 4.30 vrhli do první modlitby žalmů tzv. vigilie (12 žalmů). Ta trvala asi hodinu a po ní byl prostor pro rozjímání. V hlubokém dopolední v6:00 začaly ranní chvály a po nich následovala vytoužená snídaně. Tehdy se také za klášterními zdmi měnil zimní čas na letní. Díky tomu rychleji utekl čas do začátku mše v 10 hodin v nevytopeném klášterním kostele. Při mši jsme bratřím pomohli s ministrováním. Asi ve čtvrt na dvanáct mše skončila. My jsme si prohlédli kostel a šli se rozmrazit před obědem. Oběd se sestával ze čtyř chodů a tak počáteční obavy, jak přečkáme bez jídla cestu domů, byly brzy zažehnány. Po obědě nás mniši vzali, spolu se psem majícím narozeniny, na vycházku lesem k Čertově stěně. Vzhledem k hlubokému sněhu se šlo vcelku pomalu. Po návratu byl akorát čas jít na vlak kam nás doprovodil br. Václav. Vlak jel tentokrát včas, ale zase byl plný studentů jedoucích do Prahy. V té jsme zakotvili chvíli před devátou večer. Štěpán

VÍKENDOVÝ VÝLET pro ty, kdo byli letos snámi na horách vJosefově dole 16.-18.4 2004 v Želivě. Sraz před 16h. nejspíš na Roztylách. Návrat po 17h zase asi na Roztyly. Cena pro dítě cca 550,-Kč. Všechny děti jsou srdečně zvány a doufáme, že se zúčastní vco největším počtu. Změny možné. Přesnější informace se dozvíte u Šefernů nebo Magdy Vlčkové. o.s. Bétel

POZVÁNKA NA KŘÍŽOVOU CESTU PRO DĚTI NA VELKÝ PÁTEK

(NABÍDKA HLÍDÁNÍ DĚTÍ, KTERÉ BUDOU MÍT PRÁZDNINY)

Milé děti! Na Velký pátek máte prázdniny, přijďte tedy na křížovou cestu na Petřín, kterou povede otec František. Sraz bude v9 hod. před kostelem sv. Václava. Vezměte si sportovní, a podle počasí i teplé, oblečení.

Milí rodiče, pokud přemýšlíte, jak zajistit své dítě na Velký pátek, který spadá do tzv.velikonočních prázdnin, můžete využít následující nabídky:

- Děti mohou být hlídány vdobě od 8 hod. do cca 16 – 17 hod. (na faře a při programu venku).
- Hlavním programem bude: dopoledne výše inzerovaná křížová cesta na Petřín, odpoledne promítání na faře (pravděpodobně film Ježíš).

- Jídlo: kdispozici bude dostatek chleba smáslem a čaj.

- **DŮLEŽITÉ:** abychom věděli, kolik „hlídačů“ bude potřeba, prosíme vás o předběžné přihlášení dětí, a to do středy Svatého týdne (7.4.)– přihlašovací arch je vsakristii nebo telefonicky na č. 603 872 524.

- **Podrobné informace:** R.Habánová (tel. 251 562 131, 603 872 524)

Těšíme se! Otec František, Hanežka Riglová, Anička Macková, Olna Vepřeková, Radka Habánová

LETNÍ TÁBOR PRO DĚTI OD 7 DO 12 LET. Podrobnosti a přihlášky v sakristiích u sv. Václava, sv. Prokopa a sv. Jakuba ve Stodůlkách. Termín se zatím pohybuje vrozmezí od **11.7 do 31.7.04**, tábor ještě nemá stanovené přesné datum odjezdu a příjezdu, předpokládáme, že i letos bude tábor na Šumavě nebo vblízkém okolí. Kontaktní osoba: Magda Vlčková, mobil 605 504 650

POUŤ NA SVATOU HORU ZA DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ

Prosím, zapište si do svých diářů termín 8. května (sobota), kdy se koná pouť na Svatou horu za duchovní povolání. Z naší farnosti na tuto akci vypravíme autobus, bližší program zatím není znám, bude včas oznámen. Jan Macek

POZVÁNKA NA VÝLET

Mateřské centrum „Venoušek“ pořádá vsobotu 15. května výlet do přírody. Pokud si společně chcete vyjet vláčkem, ujít několik málo kilometrů, zahrát si společně pár pěkných her a vzájemně se více poznat, jste vítáni. Zveme zejména předškolní děti, maminky a tatínky. Trasa je vhodná i pro dětské kočárky. Více informací květnovém zpravodaji. Kontakt: M. Tomková, tel. 257215421.

PODĚKOVÁNÍ MBU ZA LETOŠNÍ MISIJNÍ KOLÁČ

Letošní snaha o pomoc konkrétním rodinám vTanzánii vyústila v nabídku misijního koláče, nabídnutého na 4. neděli postní, jako almužna. Správně viděno by se tato aktivita mohla nazvat: Co pro sebe můžeme navzájem udělat prospěšného?

Je sice pravda, že svými finančními prostředky pomáháme potřebným rodinám i jednotlivcům vAfrice, ale nezapomínejme, že tím, kdo je také obdarován, jsme i my sami. Usilujeme tím totiž o svoji spásu, a to bychom jako křesťané rozhodně měli. Blízký i vzdálený svět kolem nás se stává výzvou i prubířským kamenem naší opravdovosti.

Chceme ze srdce poděkovat všem, kteří se spolu snámi podíleli na realizaci misijního koláče at již pečením nebo finanční podporou. Celkově vybraná částka činí: 20.403 Kč. Vmodlitbách všem vyprošujeme pozhennání našeho Pána. Vaši Pavel a Mirjam Baldinských